

Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 11 maj 1932 kl. 2.30 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 1 i förordningen den 22 juni 1911 (nr 71 s. 1) angående biografföreställningar.

Genom en den 11 mars 1932 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 186, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden, begärt riksdagens yttrande över följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av § 1 i förordningen den 22 juni 1911 (nr 71 sid. 1) angående biografföreställningar.

Härigenom förordnas, att till § 1 i förordningen den 22 juni 1911 angående biografföreställningar skall fogas ett nytt stycke av följande lydelse:

Vad i denna förordning är stadgat angående offentlig förevisning av biografbilder skall äga tillämpning jämväl beträffande föreställning, till vilken tillträde är beroende av medlemskap i viss förening eller av inbjudning, därest föreställningen uppenbarligen utgör del av en uteslutande eller väsentligen för anordnande av dylika föreställningar driven rörelse eller föreställningen eljest, såsom med avseende å sin omfattning eller de villkor, varunder tillträde lämnas, är att jämställa med föreställning, till vilken allmänheten har tillträde.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1932.

I fråga om de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till propositionen.

Enligt § 1 i kungl. förordningen angående biografföreställningar åligger det var och en, som vill *offentligen* förevisa rörliga fotografiska bilder eller så kallade biografbilder, att därom göra ansökan hos vederbörande polismyndighet. Där hinder ej anses möta för det sökta tillståndet, har polismyndigheten

Förordningen ang. biograf-föreställningar.

att meddela tillståndsbevis. Meddelat tillstånd må återkallas, när helst skälig anledning därtill förekommer. Enligt § 2 i förordningen äger polismyndigheten i vissa fall inställa eller upplösa biografföreställning ävensom förbjuda dess förnyande. I § 3 föreskrives, att barn under 15 år ej må erhålla tillträde till biografföreställning, där förevisning äger rum av andra bilder än sådana, som blivit godkända till förevisning jämväl för barn, ej heller, där barnet icke åtföljes av målsman eller annan till mogen ålder kommen person, till sådan föreställning, som avslutas senare än klockan nio eftermiddagen. Vid föreställning, som avses i § 1, må enligt § 4 ej förevisas bilder, såvida de icke dessförinnan blivit efter verkställd granskning godkända i den ordning, förordningen närmare angiver. Härifrån medgivnas dock vissa särskilt angivna undantag. Granskningen av biografbilder verkställles enligt § 5 av statens biografbyrå.

Förslaget. Föreliggande förslag avser att utsträcka tillämpningen av förordningens bestämmelser angående offentliga föreställningar till jämväl sådana föreställningar, till vilka tillträde visserligen är beroende av medlemskap i viss förening eller av inbjudning men som i realiteten äro att jämställa med offentliga föreställningar.

Angående förslagens tillkomst får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet. Beträffande behovet av en utvidgning av gällande bestämmelser på ifrågasvarande område får utskottet hänvisa till vad departementschefen anfört i propositionen.

Vad angår den närmare utformningen av förslaget har utskottet icke funnit anledning framställa någon erinran.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen icke funnit anledning till erinran mot det framlagda förslaget.

Stockholm den 9 maj 1932.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Bissmark, Norling, Ohman, Wagnsson, Jonsson* i Lycksele, *Julin* och *Halvarsson**;

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Antnäs, *Olsson* i Rimforsa, *Christenson* och *Sjögren**, fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Mellerud, *Jonsson* i Risinge och *Grapenson*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herr *Akerman*, som anförde:-

»Såsom motiv till föreliggande förslag har anförts, att gällande förordning angående biografföreställningar skulle bereda möjlighet att med missbruk av den frihet från kontroll, som lagstiftningen avsett att tillerkänna det egentliga föreningslivet, anordna föreställningar, som i realiteten äro offentliga men icke desto mindre icke bliva underkastade de för offentliga föreställningar gällande föreskrifter. Jag vill ge min fulla anslutning till kravet att det kringgående av gällande författning, som på ifrågavarande område yppats, bringas att upphöra. I fråga om förutsättningarna härför kan jag emellertid för min del icke finna ådagalagt, att den påstådda luckan i författningen verkligen föreligger. Av den i ärendet åberopade motiveringen till propositionen nr 184 (se utskottets utl. nr 41) framgår, att man icke avsett att drabba andra föreställningar än sådana som med hänsyn till alla inverkan förhållanden äro att jämställa med föreställningar, till vilka allmänheten har tillträde. Det skulle dock vara högst egendomligt, om föreställningar av åsyftat slag icke redan med hänsyn till nu gällande bestämmelser borde vara att betrakta såsom offentliga. Vissa domar på senare tid synas visserligen kunna åberopas för en motsatt uppfattning, men det bör påpekas, att frågan därvid icke bragts under högsta domstolens bedömande. Att sålunda utan stöd av något auktoritativt uttalande i en så ömtålig lagtolkningsfråga tillgripa lagstiftning måste anses olämpligt.

Vad särskilt angår den föreslagna författningstexten bör vidare framhållas, att även denna torde inrymma tolkningssvårigheter av samma art som för närvarande. De anvisningar för deras lösande, som lämnats i propositionen, synas icke heller giva någon säker ledning. Med skäl kan därför befaras, att den föreslagna förordningen skulle kunna av myndigheterna utnyttjas på sådant sätt att det lojala föreningslivet finge vidkännas avsevärda olägenheter.

Jag kan i detta sammanhang icke underlåta att erinra om riksdagens innevarande år fattade beslut att i huvudsak tillstyrka Kungl. Maj:ts proposition nr 147 med förslag bl. a. till förordning med vissa bestämmelser angående biografier och filmförevisning (se andra lagutskottets utlåtande nr 33). Sistnämnda förordning innehåller detaljerade föreskrifter angående lokal m. m. jämväl för icke offentliga filmförevisningar, och tillämpningen av dessa föreskrifter torde erfordra sådana kostsamma åtgärder för rätten att förevisa film, att kringgåendet av 1911 års biografförordning därigenom i stor utsträckning komme att omöjliggöras.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen vid granskning av föreliggande förslag funnit, att den föreslagna lagstiftningen icke bör äga rum.»